

ВІДГУК

офіційного опонента, кандидата юридичних наук, професора Левченка Юрія Олександровича на дисертацію Дмитрієнко Юлії Сергіївни «Кримінологічна інформація у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність»

Актуальність теми дослідження. Вивчення представленого рукопису дисертаційного дослідження Дмитрієнко Юлії Сергіївни на тему «Кримінологічна інформація у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України», а також ознайомлення з науковими працями здобувача дає підстави стверджувати, що сучасний стан злочинності в Україні характеризується не лише кількісними та якісними змінами кримінальних правопорушень, а й трансформацією соціальних, правових та інституційних механізмів їх запобігання. Особливе місце у цій системі займає сфера виконання покарань, яка, з одного боку, є інструментом реалізації кримінальної відповідальності, а з іншого – середовищем підвищеного криміногенного та віктимогенного ризику. У таких умовах актуалізується проблема формування та ефективного використання кримінологічної інформації як складової правового механізму запобігання кримінальним правопорушенням. Кримінологічна інформація відіграє ключову роль у розробленні профілактичних заходів, оскільки саме вона дозволяє виявляти закономірності злочинної поведінки, фактори ризику та групи осіб, схильних як до вчинення кримінальних правопорушень, так і до віктимізації.

У сфері виконання покарань ця інформація набуває особливої значущості, адже засуджені періодично виступають одночасно і суб'єктами, і жертвами кримінальних правопорушень, що зумовлює необхідність поєднання кримінологічного та віктимологічного підходів. Незважаючи на наявність нормативного регулювання діяльності установ виконання покарань, питання використання кримінологічної інформації в механізмі запобігання кримінальним правопорушенням залишається недостатньо розробленим як у теоретичному, так і в практичному вимірах. Це обумовлює потребу у комплексному дослідженні ролі кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним

правопорушень у сфері виконання покарань України з урахуванням заходів профілактики.

Науково обґрунтоване використання кримінологічної інформації можливе лише за умови дотримання певних якісних вимог до неї. До таких вимог належать повнота та всебічність, що забезпечують відображення явищ у відповідних просторово-часових межах; точність і достовірність, які гарантують адекватність інформації реальному стану злочинності; оптимальність, що передбачає достатність, але не надмірність відомостей; зіставлення, яке дозволяє здійснювати порівняльний аналіз у динаміці; своєчасність та доступність інформації для суб'єктів профілактичної діяльності. Недотримання цих вимог призводить до викривлення уявлень про криміногенну ситуацію та істотно знижує ефективність запобіжних заходів.

Особливістю кримінологічної інформації у сфері виконання покарань є її комплексний характер. Вона охоплює не лише дані про кримінальні правопорушення, що вчиняються засудженими, а й відомості про порушення режиму, міжособистісні конфлікти, неформальні ієрархії, рівень віктимності окремих категорій осіб. У цьому контексті кримінологічна інформація виступає не просто статистичним масивом даних, а інструментом цілеспрямованого впливу на криміногенну ситуацію.

Використання кримінологічної інформації у механізмі запобігання кримінальних правопорушень дозволяє перейти від реактивної моделі діяльності до превентивної, що особливо важливо в умовах обмеженого простору та підвищеної соціальної напруженості, притаманних установам виконання покарань.

Недостатня увага до кримінологічної інформації про фонові явища у місцях позбавлення волі є однією з причин низької ефективності правового механізму запобігання кримінальним правопорушенням.

Аналіз наукових підходів до феномену так званих «фонових явищ» у сфері виконання кримінальних покарань дозволяє дійти висновку, що саме вони становлять значну частину кримінологічно значущої інформації, необхідної для ефективного функціонування правового механізму запобігання кримінальних

правопорушень. До таких явищ належать аморальні та суспільно шкідливі прояви, кримінальна субкультура, дисциплінарні проступки, порушення режимних вимог, негативні психоемоційні стани засуджених, а також організаційні, кадрові й технічні недоліки діяльності установ виконання покарань. Ігнорування або фрагментарний облік зазначених факторів призводить до формування неповної та викривленої кримінологічної інформації, що, своєю чергою, знижує ефективність профілактичних заходів і зумовлює домінування репресивної моделі реагування над превентивною. У цьому контексті кримінологічна інформація про «фонові явища» має розглядатися як обов'язковий елемент правового механізму запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України.

Вищевикладене обґрунтовує актуальність теми дисертаційного дослідження, свідчить про необхідність поглибленого вивчення проблем кримінально-правової, кримінологічної та кримінально-виконавчої характеристики забезпечення інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України, підкреслює його значущість для законодавчої та правозастосовної діяльності, а також теорії та практики запобігання та протидії злочинності в Україні та її вплив на формування кримінально-виконавчих засад що виникають у зв'язку з використанням кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України.

Дисертація являє собою рукопис, який містить анотацію, вступ, три розділи, дев'ять підрозділів, висновки, список використаних джерел та додатки.

Викладені положення свідчать про актуальність та своєчасність обрання тематики дисертаційного дослідження та його спрямованість в умовах сьогодення.

Дисертацію виконано відповідно до Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 року № 273; Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2017 року № 654-р; Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року та

затвердження операційного плану її реалізації у 2022-2024 роках, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2022 року № 1153-р, а також відповідних інших державних програм, що стосуються питань використання у правоохоронній діяльності кримінологічної інформації.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації та їх достовірність не викликає жодних заперечень.

Структурованість роботи характеризується класичністю форми, логічністю упорядкованості структурних елементів, послідовністю викладення матеріалу та відповідністю їх змістовному наповненню.

Дисертацією вдало й коректно сформульовано мету дослідження, яка полягає у розробці науково обґрунтованих заходів, спрямованих на вдосконалення доктринальних, нормативно-правових і прикладних кримінально-виконавчих та кримінологічних засад використання кримінологічної інформації у механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України, а також з урахуванням позитивної зарубіжної практики і міжнародно-правових підходів з означеної проблематики дослідження. Об'єкт і предмет дослідження визначені вдало.

Результати дисертаційного дослідження Дмитрієнко Юлії Сергіївни є науково обґрунтованими, їх достовірність підтверджується правильно обраною методологічною базою, а також репрезентативною емпіричною базою. *Нормативну основу дослідження* склали: Конституція України, закони і підзаконні нормативно-правові акти України, Кримінальний кодекс України, рішення Ради Національної безпеки і оборони України, міжнародні нормативно-правові акти та міжнародні договори, стороною яких є держава Україна та інші нормативно-правові документи, що стосуються забезпечення кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України.

Емпіричну базу дослідження становлять дані офіційної державної статистики; Єдиного реєстру досудових розслідувань; офіційні відомості Міністерства юстиції та

МВС України, Офісу Генерального прокурора, Державної судової адміністрації України, архівні матеріали ДКВС України за 1991-2025 р.р. про сучасний стан використання кримінологічної інформації у кримінально-виконавчій та запобіжній діяльності, а також результати анонімного опитування 697 осіб з числа персоналу органів і УВП, 697 працівників Національної поліції України та 697 студентів і курсантів вищих навчальних закладів юридичного профілю, яке було проведено у 2024 році у Вінницькій, Волинській, Запорізькій, Житомирській, Київській, Львівській, Рівненській, Черкаській та Харківській областях. Перелік обраних для дослідження питань, змістовне описання в дисертації дає в цілому можливість встановити сутність і значення вивчених проблем та вказує на зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації підтверджується й вдалістю обрання методологічної бази. Зі змісту роботи вбачається, що дисертант дотримується обраної методології. Використані при написанні дисертації методи можливість сформулювати наукові положення та одержати результати, що в сукупності спрямовані на вирішення важливого наукового завдання в галузі кримінально-правової, кримінально-виконавчої та кримінологічної діяльності.

Наукова повнота положень, висновків, рекомендацій, сформульованих у дисертації, повнота їх викладу в опублікованих працях.

Проведений аналіз запропонованої роботи свідчить про те, що в результаті проведеного дисертаційного дослідження авторові удалося вирішити поставлені завдання та отримати нові результати. Слід відмітити, що за характером і змістом дисертаційна робота Дмитріско Ю.С. є у вітчизняній юридичній науці комплексним дослідженням сучасних проблем, що стосуються місця і ролі кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України, та розробці у зв'язку з цим науково обґрунтованих концептуальних заходів, спрямованих на удосконалення нормативно-правових підходів і підвищення рівня ефективності практичної діяльності органів і установ виконання покарань з означених питань.

Заслуговує на увагу наукове обґрунтування автора поняття «кримінологічна інформація у правовому механізмі запобігання правопорушенням у сфері виконання покарань», під якими запропоновано розуміти такий вид відомостей, що ґрунтується на нормативно-правових і науково обґрунтованих засадах, та за сутністю і спрямованістю покликаний відображати дані про кримінологічно значущі показники злочинності, що офіційно реєструються у зазначеній галузі суспільної діяльності, а також забезпечувати ефективну реалізацію заходів, спрямованих на недопущення вчинення суспільно небезпечних діянь та нейтралізацію, блокування, усунення тощо детермінаційного комплексу причин і умов, які сприяють їх вчиненню, при дотриманні при цьому визначених на законодавчому рівні принципів і критеріїв.

Привертає увагу доведення автором сформульованої кримінологічної категорії, що з урахуванням отриманих результатів аналізу її системоутворюючих ознак можна здійснювати відповідні заходи щодо удосконалення на законодавчому рівні в Україні існуючих правових засад і підстав використання кримінологічної діяльності у запобіжній діяльності у сфері виконання покарань що, в кінцевому підсумку, дасть можливість знизити рівень та інші кримінологічно значущі оцінчні показники злочинності, яка має місце у процесі виконання – відбування покарань, а також зменшити питому вагу рециду (ст. 34 КК) у структурі загальної злочинності в нашій державі.

Варта уваги використання позитивного зарубіжного досвіду з питань, пов'язаних з кримінологічною інформацією, є об'єктивно обумовленою необхідністю та умовою успішної реалізації у кримінально-виконавчій діяльності визначених на законодавчому рівні завдань, а також системним засобом запобігання і протидії рецидивній злочинності. Крім цього, констатовано, що практично у всіх країнах світу на законодавчому рівні відсутнє поняття кримінологічної інформації, хоча у 87 наукових працях зарубіжних учених та у відповідних національних програмах цей термін вживається досить часто.

Особливий інтерес становлять пропозиції дисертанта, що через всебічний аналіз системоутворюючих ознак можна встановити існуючі правові прогалини і колізії, що стосуються процедури пошуку, одержання, обробки та систематизації

кримінологічної інформації, яка є важливою для ефективного забезпечення процесу виконання – відбування покарань, та визначати пріоритетні напрями та дійові засоби щодо їх усунення, а також запобіжної діяльності з означеної проблематики, включаючи й ті її аспекти, що стосуються захисту персональних даних як суб'єктів (засуджених і персоналу ДКВС України), так і учасників кримінально-виконавчих правовідносин (близьких родичів осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі; прокурорів, які здійснюють нагляд за дотриманням законів в органах і установах виконання покарань.

Досить цікавою є пропозиція Дмитрієнко Ю.С. принципів реалізації кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань під яким запропоновано розуміти визначені на законодавчому рівні та діалектично обумовлені інформаційною діяльністю основоположні, загальні, міжгалузеві та галузеві засади, що пов'язані з використанням у змісті даного виду соціальної профілактики і контролю вказаного типу відомостей про злочинність, особу кримінального правопорушника, причини і умови, які сприяють вчиненню цієї категорії злочинів, а також про заходи, спрямовані на нейтралізацію, усунення, блокування тощо детермінант, що їх породжують і обумовлюють у процесі виконання – відбування покарань. Крім цього, автором виведено три групи принципів, що покликані забезпечувати процес виконання – відбування покарань, до яких віднесені: а) кримінально-виконавче законодавство, виконання і відбування покарань (ст. 5 КВК); б) діяльність ДКВС України (ст. 2 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України»); в) пробації (ст. 5 Закону України «Про пробацію»).

Привертає увагу доведення автором визначення стану прогнозування розвитку злочинності та планування заходів запобіжної діяльності у сфері виконання кримінальних покарань і пробації України, під яким розуміє прогнозування – це відповідна процедура отримання, обробки та використання кримінологічно значущої інформації. У свою чергу, під кримінологічним плануванням заходів щодо запобігання злочинності у сфері виконання покарань і пробації необхідно розуміти процедуру розробки та реалізації у ході кримінально-виконавчої та запобіжної

діяльності комплексного плану дій відповідних суб'єктів його формування, затвердження та виконання, який складається з системи взаємообумовлених, взаємозв'язаних і взаємодіючих заходів спрямованих на недопущення вчинення кримінальних та інших правопорушень, суб'єктами яких є засуджені, а також інші особи у процесі виконання – відбування покарань за певний кримінологічно значущий та прогнозований період.

Сформульовано також авторське визначення поняття «взаємодія підрозділів установ виконання покарань з питань, що стосуються обміну кримінологічно значущою інформацією та використанням її у запобіжній діяльності», під яким слід розуміти взаємодію підрозділів установ виконання покарань з питань, що стосуються обміну кримінологічно значущою інформацією використання її у запобіжній діяльності» слід розуміти таку організовану на підставі законодавчих та інших нормативно-правових актів спільну діяльність декількох (а, в окремих випадках, всього персоналу установи виконання покарань) структурних підрозділів кримінально-виконавчих установ закритого та відкритого типу для вирішення чітко визначених завдань, що стосуються запобігання кримінальними правопорушенням, з використанням таких відомостей кримінологічного характеру, які не суперечать принципам законодавства у сфері інформаційного забезпечення та не пов'язані з порушенням права на захист персональних даних про особу.

Запропоновано авторський підхід до законодавчого закріплення його статусу шляхом внесення змін до ст. 95 КВК України приміткою 2 такого змісту: «При складанні індивідуальної програми соціально-виховної програми засудженого використовуються як національні, так і міжнародно-правові положення, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України», доповнити ст. 95 КВК України приміткою 3 наступного змісту: «Для забезпечення об'єктивної та всебічної характеристики особи засудженого адміністрація установи виконання покарань вправі використовувати інформаційні бази відомостей, які сформовані та функціонують в інших правоохоронних органах», доповнити ст. 6 КВК частиною 5 наступного змісту: «Для забезпечення виправно-ресоціалізаційного впливу на особу засудженого органи та установи виконання покарань вправі використовувати будь- 209 які відомості про

нього, з урахуванням принципів і критеріїв, що визначені на законодавчому рівні у сфері інформаційної діяльності України».

Науковий стиль викладення тексту роботи та її оформлення не викликають зауважень. Дисертація у цілому є свідченням вільної орієнтації автором у галузі кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права, обізнаності у науковій літературі, а також законодавстві, що має безпосереднє відношення до запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України.

Теоретичні висновки та практичні пропозиції базують на достатньому науковому рівні, що свідчать про високий ступінь наукової кваліфікації Дмитрієнко Юлії Сергіївни.

За змістом, формою та об'ємом вказані напрацювання повною мірою відповідають вимогам МОН, які висуваються до праць такого виду та відображають змістовні положення отриманих результатів.

У цілому, аналізуючи зміст дисертації, наукові праці, опубліковані за темою дослідження, використані джерела, ступінь обґрунтованості отриманих результатів, дозволяє стверджувати, що рецензована робота Дмитрієнко Юлії Сергіївни є кваліфікаційною науковою працею, що виконана особисто, у якій автору удалось досягти поставленої мети.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає у тому, що положення дисертації мають як теоретичне, так і практичне значення, і використовуються у різних сферах суспільної діяльності, а саме – у: - законодавчій діяльності – з метою удосконалення діяльності, пов'язаній з використанням кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України (листи – впровадження від Комітету Верховної Ради України з питань забезпечення правоохоронної діяльності (вих. № 2205-1 від 16.07.2024; № 04-27/12-2024/170608 від 01.08.2024; № 04-27/12-2024/252836 від 14.11.2024; № 04-27/12-2024/252839 від 14.11.2024)); - практичній діяльності – для підвищення рівня ефективності використання кримінологічної інформації у процесі виконання – відбування покарань і 27 запобігання кримінальним правопорушенням (акт впровадження в практичну діяльність органів Управління СБ

України в Одеській області від 19.03.2026); - науковій діяльності – при проведенні наукових досліджень щодо ролі кримінологічної інформації у сфері виконання покарань України (акт впровадження в наукову діяльність Одеського державного університету внутрішніх справ від 02 лютого 2026 року); - освітній процес – для забезпечення викладання навчальних дисциплін «Кримінологія» та «Кримінально-виконавче право» (акт впровадження в освітній процес Одеського державного університету внутрішніх справ від 02 лютого 2026 року).

Повнота викладу в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації, відсутність академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації.

Наукові результати дисертації Дмитрієнко Юлії Сергіївни достатньо апробовані. Основні результати дослідження оприлюднені на наукових і науково-практичних, включаючи міжнародні, конференціях та круглих столах, основними з яких є такі: «Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення» (Київ, 2 листоп. 2023 р.); «Пенітенціарна система у глобальному вимірі» (Київ, 3 листопада 2023 р.); «Наука і вища освіта» (Запоріжжя, 8 листопада 2023 р.); «Актуальні проблеми кримінального права» (Київ, 23 листоп. 2023 р.); 28 «Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності» (Одеса, 24 листоп 2023 р.); «Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки» (Львів, 22–23 лютого 2024 р.); «Актуальні проблеми правоохоронної діяльності в умовах воєнного стану» (Хмельницький, 14 березня 2024 р.); «Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави» (Одеса, 29 березня 2024 р.); «Актуальні питання кримінально-правової кваліфікації, документування та розслідування колабораціонізму в період воєнного стану» (Одеса, 09 серпня 2024 р.); «Пенітенціарна система: історія, сучасність, майбутнє» (м. Чернігів, 13 вересня 2024 р.); «Кримінологічна теорія і практика: проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення» (Київ, 7 листопада 2024); «Актуальні проблеми кримінального права» (Київ, 28 листопада 2024); «Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності в період воєнного стану» (Одеса, 29 листоп. 2024 р.).

Основні положення дисертації відображено в 19 публікаціях, з яких: 5 - це статті у наукових фахових виданнях України; розділ в колективній монографії; 13 - тези матеріалів Всеукраїнських та міжнародних науковопрактичних конференцій і круглих столів. Це дозволяє констатувати, що презентовані наукові праці є достатніми для наукового обґрунтування запропонованих автором положень як нових, висвітленні окреслених наукових проблем та формулюванні шляхів їх логічного вирішення.

Зміст дисертації відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності, робота пройшла належну апробацію.

Дисертація є самостійною, завершеною роботою. Дослідження підготовлено зрозумілою, юридично і літературно грамотною мовою.

Оформлення дисертаційної роботи здійснено відповідно до встановлених вимог і стандартів.

Проведений аналіз змісту дисертаційного дослідження дає можливість засвідчити, що дисертація Дмитріско Юлії Сергіївни на тему «Кримінологічна інформація у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України» є самостійним монографічним науковим дослідженням з актуальної для науки та практики теми, що містить нові наукові положення й науково-обґрунтовані результати, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для науки кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права, а її науковий рівень не викликає жодних заперечень.

Проте, наголошуючи на позитивних аспектах дослідження, не можна залишити поза увагою певні зауваження та дискусійні моменти, які потребують додаткової аргументації чи роз'яснення автором під час публічного захисту.

1. У положеннях наукової повизни одержаних результатів зазначено, що в дисертації набули подальшого розвитку теоретико-прикладні положення щодо міжнародно-правових підходів до застосування кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері

виконання покарань. На цій підставі автор обґрунтовує необхідність активнішого використання позитивного зарубіжного досвіду в національному кримінально-виконавчому законодавстві та практиці виконання і відбування покарань (с. 25–26), а в підрозділі 1.3 дисертації (с. 62–83) аналізує міжнародно-правові акти та практику окремих іноземних держав.

Водночас відповідні положення мають переважно описовий характер. Незважаючи на сформульовані в роботі окремі законодавчі пропозиції, авторові доцільно було систематизувати пріоритетні напрями адаптації та впровадження апробованих зарубіжних практик у національну систему виконання покарань.

2. У положеннях наукової повизни за рубрикою «удосконалено» автор зазначає нормативно-правові підстави застосування кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань, зокрема шляхом виявлення правових прогалин і колізій, розроблення заходів щодо їх усунення та пропозицій стосовно автентичного тлумачення норм кримінально-виконавчого законодавства у формі приміток до статей КВК України. У п. 4 висновків також наведено конкретні зміни до КВК України та інших законодавчих актів.

Водночас запропоновані зміни переважно викладено у вигляді проєктів нормативних положень без достатнього обґрунтування виявлених прогалин, доцільності обраного способу їх усунення та узгодженості із законодавством про інформацію і захист персональних даних. Тому авторові доцільно було повніше аргументувати зміст, механізм реалізації та запобіжне значення запропонованих змін до КВК України, а також обґрунтувати можливість тлумачення його норм шляхом доповнення відповідних статей примітками.

3. У дисертації розглянуто нормативно-правові засади використання кримінологічної інформації та окремі питання взаємодії суб'єктів запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань (підрозділи 2.3, 3.2). Водночас авторові доцільно було конкретизувати повноваження суб'єктів щодо формування, одержання, оброблення, використання, зберігання та передавання відповідної інформації. Така необхідність зумовлена різним правовим статусом,

функціональним призначенням і компетенцією органів, залучених до запобіжної діяльності. Зокрема, потребує чіткішого розмежування компетенція центрального органу виконавчої влади, його територіальних органів, органів та установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, органів пробації, прокуратури, Національної поліції та інших правоохоронних органів.

4. В умовах цифровізації інформаційних процесів особливої актуальності набуває захист персональних даних засуджених, потерпілих і працівників установ виконання покарань. Незважаючи на приділену автором увагу цій проблематиці, доцільно було чіткіше визначити правові підстави та межі збирання, оброблення, використання, передавання, зберігання і знищення кримінологічної інформації, а також порядок доступу до неї. Окремого обґрунтування потребують організаційно-правові гарантії запобігання несанкціонованому доступу, неправомірному поширенню чутливих відомостей та їх використанню всупереч визначеній меті, що може призвести до порушення прав і стигматизації відповідних осіб.

Вказані зауваження та рекомендації носять дискусійний характер і не знижують загальної позитивної оцінки представленого до захисту дисертаційного дослідження, і можуть бути враховані у ході подальших наукових досліджень.

Відсутність порушень академічної доброчесності. Під час аналізу рецензованої дисертації та опублікованих праць Дмитрієнко Юлії Сергіївни фактів порушення академічної доброчесності (плагіату, фальсифікацій, фабрикацій тощо) не виявлено. У роботі наявні посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень і відомостей; дотримано вимоги норм законодавства про авторське право; надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності; використані методики дослідження та джерела інформації містять відповідні посилання. Дисертація є завершеною, самостійно виконаною роботою, що має вагомe теоретичне і прикладне значення.

Висновок про відповідність дисертації поставленим вимогам. Дисертація Дмитрієнко Юлії Сергіївни на тему «Кримінологічна інформація у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України», подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 26

«Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність», є самостійною завершеною науковою працею, містить пові науково обґрунтовані результати проведених досліджень, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для науки та практики правоохоронної діяльності, відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а її автор Дмитрієнко Юлія Сергіївна заслуговує присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність».

Офіційний опонент:

**Професор кафедри кримінології
та інформаційних технологій
Національної академії
внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, професор**

Юрій ЛЕВЧЕНКО

Погоджено:

**Проректор Національної академії
внутрішніх справ**

Олег ТАРАСЕНКО